

Myš která řvala. Děsný smrad zahalen do modrožluté. Konec Pax Americana, právě teď

- CZ24 News | 3. dubna 2022

Vzniklý smrad momentálně halíme do modrožluté a čekáme kdy začne vonět. Naše zatemněné mysli toto nechápou, neb jsme cvičeni v ďábelské propagandě nutnosti války a násilí. Ovšemže války za cizí zájmy. Tak praví otrok – musím někomu patřit.

Úvodem bych se rád vypořádal s článkem „[Proč Rusko nenapadne Ukrajinu](#)“ z 23.12.2021. Zdá se, že jsem se tehdy fatálně mýlil, protože o dva měsíce později Rusko Ukrajinu napadlo. Jenže tak jednoduché to není, protože Rusko ani tak nenapadlo Ukrajinu, jako spíše celý Západ. Tedy se stalo to, co bylo popisováno jako celosvětová hrozba vyplývající z naší alianční politiky. Předpokládal jsem nějaký reciproční krok na Kubě či Venezuele, ale on se uskutečnil v Evropě. Střet mezi Východem a Západem se dal předpokládat, jen jsem podobně jako drtivá většina překvapen, že nastal právě teď. Podobně jako jsme kdysi čekali pád sovětského impéria, ale přesto nás překvapilo roku 1989 ono „právě teď“.

A tak i nyní jsme svědky onoho překvapení z konce [Pax Americana](#). Právě teď.

A nikdy jinak...

Stejně jako Gorbačov začal s demontáží komunistického experimentu sovětského impéria, nyní Putin začal s demontáží unipolárního světa vedeného světovým četníkem, Impériem Spojených států amerických. Za sebe mohu říci, že se mně kdysi myšlenka hlavního četníka a garanta demokracie a svobody zdála přitažlivá. Podobně jako u soudu rozhoduje v konečné instanci jeden soudce, a nikoliv několik protichůdných kecalů bez odpovědnosti, zdálo se mně praktické předání moci nad Zeměkoulí do jednoho centra. Až později jsem viděl, že na řízení světa, národa, státu, rodiny i vlastní osoby existují celkem jednoduchá a známá pravidla. Jen je znovuobjevit. V tomto případě platí „[moc korumpuje a absolutní moc korumpuje absolutně](#)“.

Spojené státy v roli světového četníka selhaly – a nemohlo tomu být jinak.

Co čeká svět

Budeme-li mít neuvěřitelné štěstí a vyhneme se jaderné válce, ocitneme se v hybridní válce mocností tohoto světa. Válce ekonomické, informační a vojenské. Dá se očekávat, že poklesne role Západu v čele s USA a vzroste mezinárodní váha Číny, Ruska, Indie a mnoha dalších zemí Afriky, Asie a Jižní a Střední Ameriky. Nový svět se stane více multipolárním, země budou hájit více své lokální zájmy od bezpečnostních po ekonomické. Evropa jako vazal Spojených států amerických, které zůstanou mocným hráčem na světové scéně bude tratit již z toho prostého důvodu vyhlašovaného americkými prezidenty: „American first“. Ano USA první a až potom ti ostatní. Jelikož my takové heslo „ČR first“ nemáme, tak budeme na ekonomickém chvostu, přesně podle svého skutečného významu. Jistě si nebudou ani Američané, ani Němci, ani Francouzi odtrhávat od úst jen pro naše krásné, modrožluté oči.

Co čeká nás v ČR

chudoba, řekl bych. Na druhou stranu můžeme jezdit na koloběžkách a trochu se uskromnit pod záminkou boje proti nepříteli. Bude více nezaměstnaných, více vojáků, méně důchodů, zdravotní péče a dalších jistot, které se již změnil v nejistotu. Lépe se tedy budou mít výrobci zbraní (převážně v USA) jejich distributoři, naši lobbisté a propagandisté všeho druhu. Je třeba udržovat

povědomí o naší morální převaze a nadcházejícím konečném vítězství naší spravedlivé nenávisti nad tou cizí. A to stále dokola, dokud nás zase nepřeveze někdo jiný a naše veřejnoprávní televize bude papouškovat třeba Čínany nebo Marťany. Lokajové se nezaprou. Nikoliv národ Švejků, ale národ otroků.

Myš která řvala

Místo toho, abychom jednali ve svém vlastním zájmu a podle role, která nám s přihlédnutím k naší velikosti a důležitosti náleží, vytrubujeme do světa obsahy všech západních kanálů. Vzniklý smrad momentálně halíme do modrožluté a čekáme kdy začne vonět. Na Ukrajině podobný přístup „Sláva Ukrajině“ vedl v roce 2014 nejprve k destrukci demokracie a následné občanské válce s 14.000 mrtvými a momentálním konfliktem se svým východním sousedem. Ukrajinská myš se chtěla stát jadernou velmocí pevně zakotvenou v bohaté EU a NATO. Na východního medvěda pořvávala urážky, kdy to jenom šlo i nešlo. Blbci, duraki [Moskali](#), my budeme v bohaté Evropě a zaštitěni nejmocnější zemí světa, Spojenými státy americkými. To koukáte, moskevští burani co? Podobně to vidí naše jelita. Zbouráme ruské pomníky, postavíme nové vlasovcům, přejmenujeme ulice, zakážeme Čajkovského a Dostojevského prohlásíme za zbytečného. To čumíte na naši kulturní vyspělost, co, Rusáci ? Jak jsme stateční, to jste nečekali, že? Ruští švábi! Hlavně koukejte navalit plyn za eura, která vám pak zabavíme. Takže budete dodávat zadarmo. Čumíte, co? A Pokud se vám to nelíbí, tak klidně zbouráme další pomník a přejmenujeme další náměstí. A nepokoušejte se zavřít kohoutky, to by pak byl skutečný mazec. Zasedne náš krizový štáb a vydá moudré rozhodnutí, že kdo nemá plyn přestane topit a svítit. My totiž máme na rozdíl od vás, barbarů východu, strategicky uvažující vůdce.

Co můžeme dělat? Otrok praví - musím někomu patřit, ten rozhodne

Buď budeme dál pokračovat v politice dementů, a nebo vystoupíme z NATO a vyhlásíme neutralitu. Jistě, někdo namítne, že bez ozbrojených sil a bez závislosti se neobejdeme. Neutralitu prý musí někdo mocný schválit. Tak určitě, pokud si chceme nechat mentalitu rabů, tak si nechme schválit život i smrt a vše co je mezi tím od někoho z tramtárie východu či západu. Alternativou je, že budeme postupovat podle svých zájmů, které uznáme za dobré. Ostatní to buď vezmou nebo nevezmou. To je zase jejich problém. Naše armáda nám k ničemu nebyla přinejmenším několik staletí. Za první světové války naši vojáci bojovali především za Rakousko Uhersko a výsledkem byl rozpad Rakouska Uherska. Kdyby tedy nebojovali, udělali by jistě lépe. Před druhou světovou válkou z rozhodnutí Anglie, Francie, Itálie a Německa jsme armádu rozpustili. V roce 1968 jsme si nevystřelili. Ve všech případech se ukázalo, že není nutné mít armádu a bojovat. Skutečný boj se odehrával v protektorátu po roce 1939, či normalizaci po roce 1968. Tam se oddělovalo zrnko od plev. Nejen válka třídí a tříbí charaktery.

My nejsme velmoc, naší úlohou není válka. Pokud na nás dostanou „chuť“ Rusové, jistě to znepokojí Němce a naopak. Jsme uprostřed geopolitické hry, ve které nemusíme postupovat jak mopslíci těch druhých, ale jako sebevědomí tvůrci našich osudů. Chceme-li zahodit zbraně, nepotřebujeme ničí souhlas. Chceme-li naši armádu raději cvičit spíše v dovednostech zacházení s pluhem než s mečem, je to naše věc a naše rozhodnutí. Budeme-li mít armádu cvičenou k ochraně před důsledky živelných katastrof a pro další mimořádné situace, žádný souhlas nepotřebujeme. Žádné Gripeny ani dalekonosná děla nás neochrání. Ať už se nám dostane uznání nebo protivenství, na našem rozhodnutí to nemůže nic změnit. To jen naše zatemněné mysli toto nechápou, neb jsme cvičeni v dábelské propagandě nutnosti války a násilí. Ovšemže války za cizí zájmy. Tak praví otrok - musím někomu patřit.

AUTOR: Pavel Letko

[ZDROJ](#)